

Innspill til stortingsmelding om kultur og næring

I forbindelse med deres invitasjon til innspill til den kommende stortingsmeldingen om kultur og næring tillater jeg meg her å komme med noen korte betraktninger som berører integrasjonen mellom kultur- og næringspolitikken.

Jeg har selv ledet et nordisk forskningsprosjekt om nordisk musikkindustri, og har gjennom blant annet dette arbeidet opparbeidet meg en viss forståelse for hvordan disse to sfærene berører hverandre og forholder seg til hverandre. I rapporten fra prosjektet 'Behind the Music: Profiting from Sound' oppsummerer vi noen hovedutfordringer for musikkindustrien i Norge og i de nordiske landene. Rapporten kan lastes ned gratis på: www.step.no/music/Report.htm

De følgende kommentarene er forholdsvis generelle, og retter seg ikke mot utvalgte sektorer eller bransjer, men mot kultur som næring som sådan.

1. **Kultur som næring.** Jeg tror det i denne sammenhengen er viktigst å se på kultur *som* næring, og ikke på kultur *for* næring eller på kultur *og* næring.
2. **Integrasjonen mellom kultur og næring bør ses på som en del av en helhetlig innovasjonspolitik.** Både utdanningspolitikk og kulturpolitikk er viktige premissleverandører for en blomstrende kulturindustri. Et slikt helhetlig og tverrsektorielt fokus er nødvendig som en FoU-input og for å sørge for kunstnerisk rekruttering og så vel artistisk som forretningsmessig kompetanse.
3. **Kulturaktører må inkluderes i det tradisjonelle offentlige virkemiddelapparatet.** Programmene må tilpasses til behovene i disse næringene, og det bør legges bedre til rette for at slike aktører, som i utgangspunktet ikke er vant med byråkratisk søknadsprosedyrer, skal kunne hevde seg i konkurransen om midlene med andre næringer som behersker dette 'spillet' på en bedre måte. Aktører på kulturfeltet bør kunne søke om næringsstøtte på linje med øvrige næringsaktører. Man bør samtidig etterstrebe en bedre synlighet i forhold til de offentlige virkemidlene man har overfor kulturnæringene.

4. **Kulturnæringene er kunnskapsintensive næringer.** Man bør ta inn over seg at kulturnæringene er kunnskapsintensive næringer, og i stor grad tjenesteytende næringer. Virkemidler og fokus bør primært innrettes mot kompetansefremmende tiltak. Det er spesielt et behov for et økt fokus på den forretningsmessige delen av kompetansen i bransjen; både i form av overføring av kompetanse mellom ulike aktører som allerede finnes i bransjen, men samtidig tilrettelegging for utdanning og kompetanseutvikling innenfor nye, tilgrensende felter, som for eksempel management, lyd, lys, jus og administrasjon.
5. **Vi har råvarene, men mangler et omkringliggende produksjons- og salgsapparat.** Det kan virke som om vi i dag allerede har mange av de råvarene man trenger for å gjøre kultur til næring, men det vi fortsatt mangler er et profesjonelt produksjonsapparat og en infrastruktur for kunnskaps- og forretningsutvikling innenfor kulturnæringene.
6. **Et globalt marked.** Kulturnæringene retter seg i prinsippet mot et globalt marked. Det er viktig å erkjenne at vi har et lite hjemmemarked, og at eksportfremmende tiltak blir desto viktigere. Innsats rettet mot økt kapitaltilgang, distribusjonskanaler, markedsføring og salg i utlandet blir derfor viktig.

Lykke til i arbeidet med Stortingsmeldingen! Jeg bistår gjerne med nærmere avklaringer eller utfyllende kommentarer.

Med vennlig hilsen
for NIFU STEP

Markus M. Bugge

Markus M. Bugge

Tel +47 22 86 80 13

Fax +47 22 86 80 49

Mob +47 97 66 52 42

E-mail markus.bugge@step.no